841/10

Den 6. april 2010 blev i sag nr. 76.503:

xxxxxxx xxxx
xxxxxxxxxxxx xx xxxxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har kaskoforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning i anledning af en anmeldt kaskoskade den 24/1 2009.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at skaden skyldes, at klageren har udvist grov uagtsomhed.

Af politiets anmeldelsesrapport af 25/1 2009 fremgik om uheldet:

> "Uheldsstedsundersøgelsen viste, at part 1 kom kørende ad S.vej mod sydvest ca. 60 meter før J.vej. Her ramte part 1 i 2 stk. riller i kørebanen, som var blevet lavet i forbindelse med kloak renovering.
>
> Her mistede part 1 herredømmet over køretøjet, hvilket kunne konstateres ved at der fandtes bremse/glide spor på ca. 66 meter inden, at part 1 ramte ind i en parkeret Opel Vivaro, varebil, u.reg. som væltede om på venstre side, hvor efter part 1 drejede rundt og fortsatte baglæns ind i en parkeret Mercedes, personbil, u.reg., hvor køretøjet blev bragt til standsning.
>
> Vejbelægningen var ujævn i forbindelse med riller, føret var vådt. Vejafmærkningerne på stedet var hel og tydelige. Der var ringe færdsel på undersøgelsestidspunktet og oversigtsforholdene var uhindrede."

Klageren anmeldte skaden til selskabet ved skadeanmeldelse af 31/1 2009. På spørgsmålet om, hvem der bar skylden for uheldet, har klageren svaret, at det var hans skyld, da han havde kørt for stærkt.

Selskabet fik foranlediget foretaget en rekonstruktion af uheldet ved 3D simulering, der viste, at skaderne vurderedes at have et energiforbrug svarende til 30 - 40 km/t. Konkluderende er det i rekonstruktionsrapporten anført, at klageren har haft en beregnet hastighed på 109 km/t på uheldstidspunktet.

Efter tillige at have modtaget politirapporten har selskabet i skrivelse af 26/3 2009 til klagerens advokat afvist at yde erstatning for klagerens totalskadede bil med henvisning til, at skaderne må anses for opstået som følge af grov uagtsomhed, der ikke er dækket af forsikringen.

Advokaten har hertil i skrivelse af 17/4 2009 kritiseret, at rekonstruktionsrapporten uprøvet er blevet lagt til grund for selskabets afgørelse. Advokaten er desuden af den opfattelse, at det angivne energiforbrug er en fejlkilde, idet energiforbruget alene er bedømt ud fra fotos og ikke ved besigtigelse af bilerne, og han finder det ikke bevist, at klageren har kørt med den angivne hastighed på 109 km/t.

Advokaten påpegede endvidere i skrivelsen, at der ikke fra politiets side var rejst sigtelse mod klageren, ligesom hastighedsbegrænsningen ikke var 50 km/t som anført af selskabet, men 60 km/t.

Selskabet har i skrivelse af 10/6 2009 fastholdt sin tidligere afgørelse, idet sagen på ny havde været forelagt bilinspektøren, der havde foretaget rekonstruktionen, men denne havde vedstået sin erklæring.

Over for nævnet har klagerens advokat indbragt klage den 8/7 2009 med påstand om, at selskabet anerkender erstatningspligten samt dækker rimelige advokatomkostninger i forbindelse med sagen.

Til støtte for påstanden har advokaten bl.a. anført:

"Selskabet afviser at betale erstatning for totalskadet bil i forbindelse med færdselsuheld den 24. januar 2009, idet selskabet henviser til at skaden må anses for opstået som følge af grov uagtsomhed. Dette bestrides.

Ud over det anførte i min advokats brev af 17. april 2009 til selskabet (bilag …), gøres det gældende, at selvom det måtte lægges til grund at der er kørt med en hastighed på 109 km/t, som nævnt i D.'s erklæring af 12. marts 2009 (bilag …), kan dette ikke anses for at være en så grov uagtsomhed at erstatningen bortfalder, jfr. Østre Landsret dom af 3. juni 2008."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 19/8 2009 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Det er ubestridt at klager mistede herredømmet over bilen grundet for høj hastighed.

På baggrund af D.'s rapport af 12. marts 2009 kan det lægges til grund af klagers hastighed i det øjeblik hvor han mistede herredømmet over bilen var 109 km/t. Kørslen foregik ifølge politirapporten i byzoneområde, hvor der således er hastighedsbegrænsning på 50 km/t. Derudover pågik der vejarbejde i området.

Vejstrækningen ses ikke at indbyde til højere hastighed. Der er tale om en vej med en kørebane i hver retning, flankeret af cykelsti i begge vejsider og med udmundende sideveje og skraverede spærreflader og den hastighed klager har fremført bilen med er således ganske uforsvarlig og klager har ved sin kørsel ikke alene bragt sig selv og sine passagerer i fare men også været til fare for øvrige trafikanter i området. Luftfoto vedlagt.

Klager har overskredet den tilladte hastighed med knap 120%. Hovedårsagen til ulykken var klagers høje hastighed. Såfremt klager havde overholdt hastighedsbegrænsningen - eller i øvrigt blot kørt efter forholdene - ville ulykken ikke være sket.

Klagers handlemåde har indebåret en indlysende fare for en skade som den skete, og klager har - med henvisning til Forsikringsaftalelovens § 18 - fremkaldt forsikringsbegivenheden ved en uagtsomhed, der efter de foreliggende omstændigheder, må betegnes som grov.

Selskabet har i forsikringsbetingelsernes afsnit 3.4.2. forbeholdt sig ansvarsfrihed ved grov uagtsomhed, og vi må fastholde, at der ikke kan ydes erstatning for klagers bil på den tegnede kaskoforsikring.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at den Østre Landsretsdom som klager henviser til, til støtte for sit krav, adskiller sig fra den aktuelle sag på 3 væsentlige punkter. Dels drejer dommen sig om Færdselslovens § 101, der er tale om er personskadekrav som dækkes på modpartens ansvarsforsikring og ikke et tingskadekrav som dækkes på egen forsikring og sluttelig var hastighedsoverskridelsen alene på 50 % i forhold til det tilladte. Vi finder således ikke at den pågældende dom på nogen måde kan danne præcedens i den aktuelle sag.

Der er tale om krav mod en kaskoforsikring for personbil og forsikringen dækker ikke advokatomkostninger. Den sikrede har efter almindelige regler bevisbyrden for rigtigheden af

det krav han gør gældende mod selskabet og i sagens natur må den sikrede afholde eventuelle rimelige omkostninger til dokumentation af sit krav."

Advokaten har i skrivelse til nævnet af 22/9 2009 korrigeret selskabets angivelse af hastighedsbegrænsningen, således at hastighedsoverskridelsen er langt mindre end angivet, ligesom han på ny bestrider, at klageren har kørt med en fart af 109 km/t. Med hensyn til advokatomkostninger henviser han til AK 73.389 og AK 74.144 og til, at det efter hans opfattelse er uomtvisteligt, at klageren har haft behov for advokatbistand i sagen.

Selskabet har afslutningsvis i skrivelse til nævnet af 5/10 2009 anført, at uanset om hastighedsbegrænsningen var 60 km/t, havde klageren således overskredet hastigheden med 82 %, og det var tillige selskabets opfattelse, at ulykken ikke havde været sket, såfremt klageren havde kørt efter forholdene og overholdt hastighedsbegrænsningen. Endelig fastholdt selskabet sit standpunkt om ikke at ville dække advokatomkostninger, da forsikringen ikke dækkede sådanne.

Nævnet har fået forevist de indsendte skitser og fotos.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"3. Kaskoforsikringen
…
3.4.2. Endvidere dækker forsikringen ikke skade
- Forvoldt med forsæt eller grov uagtsomhed jf. Forsikringsaftalelovens § 18.
…
3.7. Retshjælp

Hvis der er tegnet kaskoforsikring for bilen, omfatter forsikringen også retshjælp, når forsikringstageren eller andre, der lovligt benytter bilen, bliver part i en sag, som ejer, bruger eller fører af den forsikrede bil.

Retshjælpsforsikringen betaler sagsomkostninger, som afholdes med rimelig grund, til løsning af visse uoverensstemmelser, der opstår uden forbindelse med sikredes erhvervsudøvelse som selvstændig eller lønmodtager, og som kan indbringes for domstolene eller afgøres ved voldgift.

Uanset bestemmelsen om erhvervsudøvelse dækker forsikringen alle uoverensstemmelser, der vedrører personskade opstået ved kørsel med den forsikrede bil."

Nævnet udtaler:
Nævnet lægger efter crash test rapporten og de øvrige oplysninger om bremse/glidespor og skadens omfang til grund, at klageren på ulykkestidspunktet kørte ca. 100 km/t.

Uanset om der gjaldt en hastighedsbegrænsning på 50 eller 60 km/t. på stedet, må nævnet lægge til grund, at der på stedet var et omfattende vejarbejde i gang, der indebar, at der var lavet riller i kørerbanen, ligesom føret var vådt. Disse forhold indebar krav om en passende lav hastighed.

Nævnet finder på denne baggrund, at klageren i relation til den anmeldte kaskoskade må anses for at have forvoldt denne ved grov uagtsomhed.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen
formand